

เอกสารประชาสัมพันธ์รณรงค์การคัดแยกขยะ

สถานการณ์ขยะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะกุกใต้ในปัจจุบันเริ่มเป็นปัญหามากขึ้นเรื่อยๆ สืบเนื่องจากจำนวนขยะที่มีมากขึ้น สาเหตุประการหนึ่ง คือ ประชาชนยังไม่มีการคัดแยกขยะก่อนทิ้งทำให้ขยะที่จัดเก็บมีทั้งขยะเปียก ขยะแห้งหรือแม้แต่ขยะอันตราย เช่น หลอดไฟ แบตเตอรี่มือถือ ถ่านไฟฉาย ฯลฯ ผลจากการไม่คัดแยกขยะก่อนทิ้งทำให้ขยะมีน้ำหนักรวมมากโดยเฉพาะขยะเปียกที่มีน้ำผสมอยู่ จากปัญหาดังกล่าวองค์การบริหารส่วนตำบลตะกุกใต้ จึงมีแนวคิดในการลดปริมาณขยะ ลดค่าใช้จ่ายในการจัดการขยะด้วยการขอเชิญชวนพี่น้องประชาชนได้ร่วมกันลดปริมาณขยะด้วยวิธีการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ซึ่งถือว่าเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการลดค่าใช้จ่ายในการจัดการ ขยะหลังจากนำมารีไซเคิลได้จะสามารถนำไปทำเป็นอะไรได้บ้าง

๑. ขยะประเภทขยะป้องกันอุบัติเหตุและขยะป้องกัน

สามารถนำไปรีไซเคิลและผลิตเป็นขยะป้องกันอุบัติเหตุ ขยะป้องกันเด็ก ชิ้นส่วนจักรยานยนต์ และอุปกรณ์ก่อสร้าง ตู้เย็น เครื่องซักผ้า เป็นต้น

๒. ขยะประเภทกระดาษหนังสือพิมพ์ นิตยสาร กล่องกระดาษ กล่องนม

สามารถนำไปทำเป็นกล่องกระดาษที่มีความแข็งแรง กระดาษทิชชู เป็นต้น

๓. เสื้อผ้า

เป็นเสื้อผ้ามือสอง

๔. ขวดแก้วใสหรือสีชา

นำไปผลิตขวดใหม่ได้

๕. ขวดแก้วสีอื่นๆ

นำไปผลิตเป็นพื้นกระเบื้อง

๖. ขวดน้ำพลาสติก

นำไปผลิตเป็นผ้าพลาสติกได้

๗. พลาสติกต่างๆ

นำไปผลิตพลาสติกที่ใช้ในการก่อสร้างหรือพลาสติกที่ใช้แล้วทิ้งหรือไม่ก็ผลิตเป็นปากกา

๘. พลาสติกที่ใช้เป็นบรรจุภัณฑ์

นำไปผลิตพลาสติกที่ใช้ในการก่อสร้างหรือพลาสติกที่ใช้แล้วทิ้งหรือไม่ก็ผลิตเป็นปากกา

สิ่งที่ควรระวังเกี่ยวกับการทิ้งขยะ

๑. การเก็บขยะที่รีไซเคิลได้นั้นจะเก็บเฉพาะขยะที่สะอาด ส่วนขยะที่สกปรกไม่สามารถรีไซเคิลได้ เช่น ขยะสด ขยะที่สามารถเผาได้ ขยะที่ไม่สามารถเผาได้ควรแยกส่งบรรจุขยะให้ชัดเจน

๒. ขยะที่รีไซเคิลได้นั้นจะนำไปผลิตเป็นผลิตภัณฑ์นำกลับมาใช้ใหม่ ดังนั้นไม่ควรทิ้งขยะที่จะนำมารีไซเคิลได้ปะปนกัน แยกถุงทิ้งและแสดงหน้าถุงบรรจุให้ชัดเจนว่าเป็นขยะแบบไหน

๓. ควรจะแยกวันเก็บขยะให้ชัดเจนว่าวันไหนจะเก็บขยะประเภทใด

วิธีการแยกขยะ

๑. การป้องกัน

การป้องกันควรแยกประเภทว่าเป็นขยะอันตรายหรือว่าเหล็กและควรล้างทำความสะอาดภายในให้เรียบร้อยก่อน

๒. กระจก

กระจกจะแยกเป็น ๔ ประเภทหลักๆ คือ

๒.๑ กระจกหนังสือพิมพ์และใบปลิว

๒.๒ นิติสาร

๒.๓ กล้องกระจก ควรแยกเอาส่วนที่เป็นโลหะออกให้หมด เช่น แม็กเย็บกล้อง

๒.๔ กล้องนม ควรคลี่ออกและล้างให้สะอาดก่อนทิ้ง

๓. เสื้อผ้า

เสื้อผ้าที่จะนำไปรีไซเคิลควรเป็นเสื้อผ้าที่ไม่สกปรกแค่มียาชนิดน้อยหรือเป็นรู กระดุมหลุด เป็นต้น

๔. ขวด

ขวดควรแยกเป็นขวดใส ขวดสีชา และขวดสีอื่นๆ และควรล้างทำความสะอาดก่อนนำมาส่งควรแยกฝาที่เป็นโลหะทิ้งไปกับขยะที่ไม่สามารถเผาได้ ฝาพลาสติกทิ้งไปกับขวดพลาสติก ส่วนขวดที่แตกแล้วทิ้งไปกับขยะที่ไม่สามารถเผาได้

๕. พลาสติกต่างๆ

ขวด พลาสติก ควรจะล้างทำความสะอาดก่อนทิ้งพลาสติกบรรจุภัณฑ์ เฉพาะสีขาวควรล้างทำความสะอาดก่อนทิ้งถุงพลาสติก ขวดพลาสติกควรล้างทำความสะอาดก่อนทิ้ง

ขยะอื่นๆ ที่ต้องผ่านกระบวนการก่อนนำกลับมาใช้และที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้

๑. ขยะที่สามารถเผาได้

เป็นประเภทขยะสด ขยะที่ไม่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ เช่น ของเล่น ตุ๊กตา หนังสือพิมพ์ ผ้า แต่ควรแยกส่วนที่เป็นโลหะออกเสียก่อน ขยะสดควรรีดน้ำออกให้เหลือน้อยที่สุดและพันด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ไม่ควรใส่ถุงพลาสติกแล้วนำมาทิ้ง ผ้าอ้อมที่ใช้แล้วควรห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ก่อนนำมาทิ้ง

๒. ขยะที่ไม่สามารถเผาได้

แก้ว โลหะ เครื่องใช้ไฟฟ้า เตารีด หม้อต้มน้ำ ที่ปั๊มนมปิ้ง ที่เป่าผม โทรทัศน์ ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า วิทยุ เป็นต้น ข้อควรระวัง แก้ว มีด ของมีคม ควรห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์ก่อนทิ้ง กระป๋องสเปรย์ควรเจาะรู ๒ รู ก่อนนำมาทิ้ง

๓. ขยะที่มีขนาดใหญ่

เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเสียง จักรยานยนต์ เป็นต้น

๔. ขยะเป็นพิษ

ถ่านไฟฉาย หลอดไฟฟ้า ควรใส่ถุงพลาสติกก่อนนำมาทิ้ง ถ้าหลอดแตกให้ทิ้งเป็นขยะเผาไม่ได้

ผลกระทบต่อสุขภาพอันเกิดจากขยะพิษประเภทต่างๆ

๑. สารปรอท

หลอดฟลูออเรสเซนต์ ทำให้ปวดศีรษะ ง่วงนอน อ่อนเพลีย

หลอดนีออน ทำให้ซีมิเซา อารมณ์แปรปรวน จิตใจไม่สงบ

กระจกส่องหน้า ทำให้ประสาทหลอน สมองสับสน สมองอีกเสบ

๒. สารตะกั่ว

แบตเตอรี่รถยนต์ ทำให้ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ซีดลง ปวดหลัง
ยาฆ่าแมลง ยาปราบศัตรูพืช ทำให้ปวดเมื่อยตามกล้ามเนื้อ มีอาการทางสมอง
ตะกอนสี หมึกพิมพ์ ฯลฯ ทำให้ความจำเสื่อม ชักกระตุกและหมดสติลง

๓. สารแมงกานีส

ถ่านไฟฉาย ตะกอนสี ทำให้ปวดศีรษะ ง่วงนอน จิตใจไม่สงบ
เครื่องเคลือบดินเผา ทำให้ประสาทหลอน เกิดตะคริวที่แขน ขา สมองสับสน สมองอักเสบ

๔. สารแคดเมียม

ถ่านนาฬิกาควอตซ์ ทำให้เกิดโรคอิไต-อิไต อาการปวดในกระดูก

๕. สารฟอสฟอรัส

ยาเบื่อหนู ตะกอนสี ฯลฯ ทำให้เหงือกบวม เยื่อปากอักเสบ

๖. สารเคมี

สเปรย์ ยาย้อมผม ยาทาเล็บ ทำให้เกิดการระคายเคืองต่อผิวหนัง
ประเภทอื่นๆ ยาล้างเล็บ ยาฆ่าแมลง ทำให้ปวดศีรษะ และเยื่อหูทางเดินหายใจ
ยารักษาโรค ยากำจัดวัชพืช ทำให้หายใจขัด เป็นลม ฯลฯ

ขั้นตอนการแยกขยะอย่างง่าย แบ่งออกเป็น ๓ ประเภทคือ

๑) ขยะเศษอาหาร พืช ผัก ผลไม้ หรือที่แต่เดิมเรียกว่าขยะเปียก ได้แก่ เศษอาหาร พืช ผัก เปลือกผลไม้ อินทรียวตถุที่ย่อยสลายเน่าเปื่อยง่าย มีความชื้นสูงและส่งกลิ่นเหม็นได้รวดเร็ว

๒) ขยะยังใช้ได้หรือเรียกว่าขยะรีไซเคิล หรือที่แต่เดิมเรียกว่าขยะแห้ง ได้แก่ แก้ว กระดาษ โลหะ พลาสติก เศษผ้า ฯลฯ ซึ่งเราสามารถเลือกวัสดุที่ยังมีประโยชน์กลับมาใช้ใหม่ได้อีก

๓) ขยะที่มีพิษภัยอันตรายซึ่งเกิดจากบ้านเรือน ได้ตั้งถังสีเทาฝาสีส้มไว้สำหรับให้ประชาชนนำขยะที่พิษภัยอันตรายซึ่งเกิดจากบ้านเรือนมาทิ้ง โดยตั้งไว้ตามสถานีบริการน้ำมันและสถานที่อื่นๆ ซึ่งขยะพวกนี้ ได้แก่ หลอดไฟและหลอดฟลูออเรสเซนต์ที่เสียแล้ว แบตเตอรี่รถยนต์ และถ่านไฟฉายที่หมดอายุ กระป๋องยาฆ่าแมลง และยาปราบศัตรูพืช ภาชนะใส่แล็กเกอร์และทินเนอร์ ภาชนะใส่น้ำมันเครื่องและน้ำมันเบรก น้ำยาทำความสะอาด สะอาดสุขภัณฑ์ ยารักษาโรคที่เสื่อมคุณภาพ ฯลฯ รวมทั้งได้จัดให้มีวันทิ้งของเหลือใช้เพื่อให้ประชาชนนำขยะประเภทนี้มาทิ้ง จากนั้นก็นำไปทำลายอย่างถูกหลักวิชาการต่อไป

วิธีการลดขยะได้ด้วย ๔ Rs

๑. Reduce ลดการใช้ ลดการบริโภคสินค้าที่ฟุ่มเฟือย ใช้อย่างประหยัดและใช้เท่าที่จำเป็น เช่น ทำอาหารให้พอดีรับประทาน เลือกซื้อสินค้าที่ไม่บรรจุห่อหลายชั้น ใช้ผ้าเช็ดหน้าแทนกระดาษทิชชู พกถุงผ้าไปตลาด

๒. Repair การซ่อมแซม การซ่อมแซมวัสดุสิ่งของที่ชำรุดให้อยู่ในสภาพที่ดีใช้งานได้นานไม่ต้องทิ้งเป็นขยะหรือต้องสิ้นเปลืองซื้อใหม่

๓. Reuse การใช้ซ้ำ การนำสิ่งของที่ใช้แล้วมาใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า เช่น ขวดแก้วนำไปล้างไว้ใส่น้ำดื่ม

๔. Recycle การนำกลับมาใช้ใหม่ การนำขยะมาแปรรูปเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ทำให้ไม่ต้องนำทรัพยากรธรรมชาติมาผลิตสิ่งของต่างๆ แต่ใช้ขยะเป็นวัตถุดิบทดแทนในการผลิตสิ่งของต่างๆ

แนวทางการใช้ประโยชน์จากวัสดุรีไซเคิล

โดยทั่วไปการแยกขยะที่เกิดขึ้นจากแหล่งกำเนิดต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นชุมชน โรงเรียน ตลาด โรงพยาบาล ห้างสรรพสินค้าและสถานที่อื่นๆ นั้นแยกได้เป็น ๓ ประเภท คือ

๑. ขยะเศษอาหาร แยกเพื่อนำไปกำจัดโดยวิธีปุ๋ยหมัก

๒. ขยะยังใช้ได้หรือขยะรีไซเคิล แยกเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ ใช้ซ้ำ โดยการนำกลับเข้าสู่ขบวนการนำกลับมาใช้ใหม่ การนำกลับมาใช้ใหม่หรือรีไซเคิล คือ การนำขยะหรือวัสดุที่ใช้แล้วมาผ่านกระบวนการผลิตเป็นสินค้าใหม่โดยโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งมีขบวนการผลิต ๔ ขั้นตอน ได้แก่ การรวบรวม การแยกวัสดุแต่ละชนิดออกจากกัน การผลิตหรือปรับปรุง และสุดท้ายการนำมาใช้ประโยชน์โดยในส่วนของขั้นตอนการผลิตนั้นวัสดุพวกแก้ว กระดาษ พลาสติก และโลหะ จะผ่านกรรมวิธีการผลิตที่แตกต่างกัน

๓. ขยะพิษ แยกเพื่อรวบรวมส่งกำจัดด้วยวิธีที่เหมาะสม อาจใช้ได้ทั้งวิธีการฝังกลบโดยวิธีพิเศษและการเผา หลังจากวัสดุผ่านกระบวนการผลิตจะได้เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ จากนั้นจึงเข้าสู่ขั้นตอนการนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยจะพบสัญลักษณ์รีไซเคิลปรากฏอยู่บนผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากวัสดุรีไซเคิลทุกชิ้น